

scappellottare (*scappellotto*), *v. a.* (fam.) izudarati zaušnicama, za-ušiti (više puta), ošamariti.
scappellotto, *m.* zaušnica, šamar, čuška; *passare a* —, pljusnuti, zaušiti nekoga.
scappinare, *v. a.* (p. u.) potplesti, naglaviti čarapu.
scappino, *m.* nazuvak, nazuvača.
scaponata, *f.* gozba kod seljaka prigodom prvorodenčeta.
scappucciare (*scappuccio, -ci*), *v. n.* (p. u.) posrtati, posrnuti; spotaći se, sableti se; (fig.) prevariti se. || *v. a.* skinuti kukuljicu.
scappuccio (-ci), *m.* udar šiljkom od noge u stijenu ili slično; posrтанje, posrnute; (fig., p. u.) zabluda.
scapricciare (*scapriccio, -ci*), **scapriccire** (*scapriccisco, -sci*), *v. a.* raspršiti hirove; omraziti nekomu što.
scapula, *f.* V. scàpola.
scarabàtto, *f.* e **scarabàtolo**, *m.* staklena polica, staklen ormar.
scarabèo, *m.* (insetto) balegar (uopće); — *sacro*, kotrljan; kamen s izrezanim kotrljanom (kod starih Egipćana).
scarabocchiare (*scarabòcchio, -chi*), *v. a.* drijati, čačkati, piskarati, mrčiti (papir); pačkati; (spreg.) pisati.
scarabocchiatore, *m.* (=trice, f.) črčkaralo, drljalo.
scarabocchiatura, *f.* rđav rukopis, svrađe noge: drljanje, rđavo pi-sanje (kao svraka nogom).
scarabòcchio (-chi), *m.* drljanje, črčkarije; piskaranje; pačka; (pers. mal fatta) zgeba, kepec.
scarabocchione, *m.* (=na, f.) V. scarabocchiatore.
scaracchiare (*scaràccio*), *v. n.* hrakati. || *v. a.* (spregiare) prezirati, prezreti.
scaràccio (-chi), *m.* hrakotina.
scarafaggio (-gi), *m.* V. scarabèo; — *della vite*, zaviača.
scaramanzia, *f.* uroklijive oči; (al giđco) nesreća.
scaramanzioso, *ag.* koji ima uroklijive oči.
scaramazzo, *ag.* (di pèrla) nepravilan.
scaramuccia (-ce), *f.* čarka, sukob.
scaramucciare (*scaramuccio, -ci*), *v. n.* čarkati se, pročarkati se, sukobiti se.

scaraventare (*scaravènto*), *v. a.* potegnuti, baciti silom.
scarcare (*scarco, -chi*), *v. a.* (poët.) stovariti, istovariti; isprazniti; ispaliti, izbaciti (pušku, top).
scarcerare (*scarcero*), *v. a.* pustiti, puštati iz tamnice.
scarcerazione, *f.* otpust, puštanje iz tamnice.
scarco (-chi), *ag.* (poët.) istovaren; isprajnen; ispaljen.
scarcedio (-oi), *ag.* (triv.) V. squarquòio.
scarda, *f.* (bot.) oštrica, oštra trava, šaš.
scardare, *v. a.* (castagne) ljuštiti, guliti kestenje.
scardassare, *v. a.* mikati, grebenati, gargašati; (fim.) — il pianoforte, drnjati, rdavo svirati na glasoviru.
scardassatore, *m.* (=tora, f.) grebenar, mikalac; grebenarka, mikačica.
scardassatura, *f.* grebenanje, mikanje.
scardassière, e più comun. **scardazzière**, *m.* V. scardassatore.
scardasso, *m.* greben; stroj za grebenanje; (pel lino) greben za lan.
scardinare (*scardino*), *v. a.* istaviti baglame, šarke (na vratima t. j. ono željezo, što drži vrata za dovratnik).
scàrdine, *m.* e **scàrdova**, *f.* (pesce) kozao, đeverika (riba slatke vase).
scarduffare e scarduffiare, *v. a.* V. scarruffare.
scàrica (-che), *f.* hitac, ispaljenje više hitaca odjednom; (salva) počasna paljba; (del vèntre) iz-pražnjenje; (di merci, ecc.) istovarenje, iskranje.
scaricabarili, *m.* dječačka igračka; *fare a* —, bacati krivnju jedan na drugoga.
scaricamento, *m.* iskrcanje, stovarivanje.
scaric-are (*scarico, -chi*), *v. a.* (levare il càrico) skinuti teret, raspriptiti, rasprćivati; (un animale) stovariti, rastovariti; (una barca) iskratiti, iskravati; (un carro) istovariti (kola); (merci) istovariti (robu); (un fucile) opaliti, spružiti; (il ventre) ići na polje, na stranu; — la cosciènza, olakšati savjest; — l' arco, opru-